Zesde Jaer. Nr 24. Zaterdag, 18 Juny 1859.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. Collée, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 18 JUNY.

Uitslag der kiezingen van den 14 juny 1859.

De kiezing van verlede dynsdag heeft eenen uitslag opgeleverd waerover de katholyke party zich mag voldaen toonen. Deze party wint 1 stem te Leuven, 2 te Nyvel, 3 te Namen, 1 te Dinant, 1 nieuwen representant te Charleroy en 1 te Turnhout. In het geheel 9 stemmen, dus eene verplaetsing van 18.

Ziehier den volledigen uitslag der kiezingen :

Te BRUSSEL zyn gekozen de heeren K. de Brouckère, Goblet, Guillery, de Fré, Orts, Prévinaire, de Rongé, Pirson, van Volxem, Jamar en Hymans. Al deze heeren zyn tegen den wil der oude *Liberale Associatie* gekozen. — Te ROUSSELAERE is M. de graef de Robiano (kathol.) gekozen tot Senateur; MM. Rodenbach en Dumortier (kathol.) zyn herkozen. — Te BRUGGE heeft de lyst der libe ralen getriomfeerd met eene meerderheid van slechts 300 stemmen. — Te THIELT is de zegeprael de katholyken kompleet. M. Dury (liberael) heeft maer 198 stemmen bekomen, tegen M. d'Anethan, die er 766 had. — Te KORTRYK zyn al de katholyke herkozen. — Te YPEREN is M. Van Reninghe herkozen en M. Floriszone is benoemd in de plaets van M. Malou. — Te OOSTENDE is M. Dubus tot Senateur gekozen, en M. van Iseghem uitgaende lid, is representant herkozen. — Te VEURNE is M. Desmedt (katholyk) herkozen. — Te ANTWERPEN hebben de liberalen de overhand; M. Rogier is er herkozen. — Te MECHELEN triomfeert geheel de katholyke lyst. — Te TURNHOUT is M. Nothomb gekozen. — Te LEUVEN hebben de katholyken op heel de linie de overhand. — Te CHARLEROY is M. Dechamps (katholyk) gekozen door 1289 stemmen tegen 1259 gegeven aen M. Rogier. M. Pirmez (katholyk) is senateur benoemd door 1350 tegen 1482 aen den heer Frison (liberael) gegeven. — Te LUIK hebben de oude liberalen de overhand op de jonge. — Te NAMEN zyn al de bewarende kandidaten gekozen.

De oorlog.

De gebeurtenissen loopen in Italien met gevleugelde schreden, en de Franschen snellen vooruit zonder dat iets, zou men zeggen, hun geweld gaet kunnen tegenhouden. Een groote veldslag is reeds te *Magenta*, een voortaen eeuwig bekend steedje, gewonnen, de bondgenooten zyn de rivier Tessino over getrokken; Milanen, de hoofdstad van Lombardië, heeft de Oostenrykers zien verdwynen, en is tot het beheer van Koning Victor-Emmanuel overgegaen. Dit alles zyn groote en gewigtige gebeurtenissen, en gelyk de zaken nu staen en gaen, mag men alle dagen grooter en grooter nieuws verwachten.

Al de omstandigheden van het gebeurde zyn tot nog toe niet genoegzaem bekend om een juist oordeel over deszelfs aengelegenheid te stryken. Het is langs Turyn en Frankryk dat ons al het nieuws is gekomen, en langs daer, natuerlyk, gaen wy maer hooren hetgeen Frankryk en Piemont voordeelig is : de winst zal altyd grooter, het verlies altyd minder gemaekt zyn ; om geheel wel te weten waer het scheidt, moeten wy nog eenige dagen wachten en Oostenryk ook zyn woord hooren zeggen. Doch wat er ook van zy, de slag van Magenta is toch een groote slag geweest, in welken, zoo het schynt, 300,000 mannen deel hebben genomen, en schrikkelyk veel bloed gestort is geweest.

De Oostenrykers zyn nog vol betrouwen, en de dagbladen van Weenen en elders beweeren dat al wat de Franschen in het eerste winnen, de plans niet veranderen zal die Keizer Frans-Josef gemaekt heeft, en op welke hy zyne hoop heeft gevestigd. Nu, die plans schynen te zyn om den twist te beslissen in de groote vierkante vlakte die ligt tusschen de sterke steden van Brescia, Cremona, Verona en Mantua. Maer eer de Franschen daer zyn, zullen zy nog vele scheuten schieten, nog veel volk verliezen, stap voor stap moeten booren door sterkten en rivieren, die wederstand bieden kunnen.

Iets dat ook verdient byzonderlyk aengemerkt te worden, is dat die eerste overwinningen der Franschen van langs om meer de geesten in Duitschland tegen Louis-Napoleon aenhitsen, en dat er niemand verwonderd zou moeten zyn, zagen wy eerlang de Duitsche mogendheden hunne legerbenden met die van Oostenryk vereenigen, om zamen de Franschen op het lyf te vallen. Het is daer hetgeen Frankryk meest te vreezen heeft, en 't hetgene waernaer geheel Duitschland schynt te verlangen.

De sterke toestand van Oostenryk in Italien, de verschanste steden die liggen op de vier hoeken van genoemde vlakte, en die van de sterkste der wereld zyn, de ontelbare legers die gereed zyn om in den slag te springen, de onderstand welken Oostenryk ongetwyfeld van geheel Duitschland krygen zal, dit alles maekt dat de Franschen nog verre zyn van de overhand te hebben, en dat God alleen weten kan wanneer en hoe het zweerd weder in de scheede zal gaen.

De volgende omzendbrief is door M. de Gouverneur van Limburg aen de gemeente besturen toegestuerd :

« Ik heb de eer uwe aendacht te vestigen op de schikkingen der wet. d. d. 24 augustus 1790, welke aen de waekzaemheid der gemeente besturen de zorg oplegt te voorzien in de ongelukken welke door kwaeddoende dieren zouden kunnen veroorzaekt worden, en op die der wet d. d. 22 july 1791, door welke, gedurende de groote hitte, de dwaling der honden verboden is, op straf voor de eerste mael, eener boete die niet kan minder zyn dan twee franken, noch vyftig te boven gaen, en van het dubbel voor de tweede overtreding.

« Ik verzoek UED., Mynheeren, zonder uitstel de gewone maetregelen van voorzorg te bevelen.

Men schryft ons uit St Truiden den 10 juny 1859 :

Dezen morgen, ten 11 uren, heeft in de parochiale kerk van den H. Jacobus, in de voorstad Schurhoven, met plegtigheid plaets gehad het wyden der nieuwe klok, door de zorg van den Eerw. heer pastoor Keesen, de heeren kerkmeesters en de milde giften der parochianen van Schurhoven en de inwooners der stad aen de kerk geschonken.

Mynheer de deken Cartuyvels, na eene korte maer wel gepaste aenspraek welke aen de aenwezigen het doel der plegtigheid uitlegde, is tot de wyding overgegaen.

De peter was de heer senateur de Pitteurs-Hiegaerts, president van het kerkfabryk, en de meter Mejufvrouw Léonie baronnes de Chestret de Haneffe.

De geheele parochie was in feest en eene menigte volk woonde de plegtigheid by.

Na de wyding heeft de heer senateur de Pitteurs-Hiegaerts, in zyn kasteel, op een prachtig middagmael vereenigd de heeren geestelyken, kerkmeesters en verscheidene andere voorname persoonen.

De klok weegt 1070 kilos, en komt voort uit de gietery van den heer Sévérin Van Aerschodt, kleinzoon van A.-J. Vandergheyn, Statie-straet, n° 18bis, te Leuven.

DE ZOTTEN VAN SINT LIEVEN.

KRONYK VAN DEN TYD VAN KAREL-DE-STOUTE.

1467.

(*Vervolg.*)

Zoo als de hertog het voorzien had, werd het opstandsvoorbeeld door de Gentenaren gegeven weldra door andere steden nagepoetst. Luik byzonderlyk, onder hand aengehitst door de schandvolle heimelyke smedingen van Lodewyk XI, stond met de hardnekkigste woede tegen den hertog van Burgondie op. Wy zullen hier niet spreken over de schrikkelyke straffe welke de wreedheid des Stouten deze ongelukkige stad oplegde. Dat het genoeg zy te zeggen dat het lot der Luikenaren en der Dinantezers de Gentenaren met schroom vervulde. De woorden welke de vorst had uitgesproken in de laetste onderhandeling te Brussel, klonken nog dreigend in hunne ooren. Zy verstonden dat zy, kost wat kost, zynen wraeklust moesten tot bedaerdheid brengen, de herinnering van den hem toegeworpen hoon by hem uitwisschen, en zich geheel en gansch aen zynen willekeur overlaten, wilden zy eindelyk genade verwerven. Aldus zonden zy hem nieuwe afgeveerdigden, opdat hy zou gelieven hun eindelyk volle genade te vergunnen ; als een bewys der zuiverheid en opregtheid hunner meening, deden zy hem zeggen dat de poorten reeds toegemuerd waren, dat de banieren der neringen overhandigd waren aen den grootbaljuw der stad, en dat zy alles werkstellig maekten om hem te behagen. De hertog gaf hem tot antwoord dat hy geen tyd had om hen te ontvangen, en dat zy ten anderen al te zeer aen hunne beloften ontbroken hadden om hen te kunnen in zyne tegenwoordigheid dulden. De Gentenaers lieten den moed niet zinken en vernieuwden nog meermaels hunne poogingen. Eindelyk spanden zy hunne krachten allen te samen. In eene plegtige vergadering den 22 december 1468, waer meer dan 800 van het puik der ingezetenen aenwezig waren, werd er besloten, op het verslag van meester Baldwin Goethals, van eene laetste en uiterste pooging by den vorst te wagen. Toch, door hun vurig aendringen gekwollen, en aen hun berouw beginnende te gelooven, liet Karel hun toe eene plegtige boetpleging voor hem te komen doen om eindelyk hunne genade te bekomen.

Den 8 january 1469, by eenen bitsigen en slechten wintermorgend, was er eene groote menigte volks die de toegangen bezette van het paleis dat de hertog te Brussel in de nabyheid van Caudenberg bewoonde. De volksmenigte stond gretig en nieuwsgierig op die plaets ineen gedrongen, ten einde de afgeveerdigden te aenschouwen welke de Gentenaers naer den vorst afzonden.

Opdat deze plegtigheid meer weerklank zou hebben en den hoogmoed der stad Gent krachtdadiger zou te neêr staen, had de Stoute geboden dat men eene buitengemeene plegtpleging zou ten toon spreiden. De groote zael des paleizes, die men heden de troonzael zou noemen, was gansch behangen met ryke draperyen die de verhevene daden van Alexander, Annibal en andere helden der oudheid verbeelden.

Karel van Burgondie zat op een soort van verheven troon waerop men met treden opklom. Hy zetelde in eenen ryken leunstoel, waervan de kostelyke versierselen en het prachtige goudlaken wonderlyk afstak met het somber rouwgewaed des hertogs. Beneden het vorstelyk gestoelte hielden zich de hooge en magtige prins Antoon, bastaerd van Burgondie, welke, in zyne hoedanigheid van eersten kamerling des hertogs, gelast was het smeekschrift der Gentenaers te ontvangen ; in andere zetels die van wederzyds den troon stonden, bemerkte men den bisschop van Luik, Philips van Savoijen, broeder der koningin van Frankryk, Adolf van Kleven, sire van Ravestein, den hertog van Sommerset, de siren van Châlons, Beauffremont, Arcy, Crequy en menig andere persoonaedjen van hooge afkomst. Op de lager geplaetste zitbanken zag men de ridders van het Gulden Vlies, het puik van den adel en de groot-officieren van het hof. Behoudene plaetsen waren bekleed door de afgezanten van Frankryk, Engeland, Hongarien, Bohemen, Napels, Aragon, Sicilien, Cipres, Norwegien, Polen, Denemerken, Rusland, Livonien, Pruisen, Oostenryk, Milanen, Lombardien, « *iets wat uitnemend wonderbaer was om zien* » (1) voegt het dokument er by dat wy onder de oogen hebben. De overige ruimte der zael was overgelaten aen de onder-officieren en aen de nieuwsgierigen die tot de plegtigheid toegelaten geweest waren.

Na dat eenieder zyne plaets genomen had, en dat al de schikkingen genomen waren om de plegtigheid zoo grootsch, zoo statig als mogelyk te maken, gaf de hertog Karel bevel aen Messiren Olivier De la Marche, zyn hofmeester en kapitein zyner lyfwachten, en aen Pieter Bladelin, den deugzamen stichter van Middelburg in Vlaenderen, de Gentenaren te gaen verwittigen dat zy voor hem mogten verschynen.

In de meening dat zy eerder zouden in gehoor ontvangen geworden zyn, hadden de afgeveerdigden der stad Gent, sedert ruimschoots een uer en half het Stadhuis van Brussel, hun eerste verzamelpunt, verlaten. Daer stonden zy op den Caudenberg, regt over de steeds geslotene poort van het paleis, met ongeduld te wachten, blootgesteld aen de guere lucht, tot over de knien in den sneeuw, huiverende en bibberende van koude dat hunne tanden klapperden.

(*Wordt vervolgd.*)

(1) « *Ce qui estait moult merveilleux pour voir.* »